

in his uero quae p[ro]
 uerit euulsis[is] per
 ut sc[ilicet]. Seq[ue]nt[ur]. Docebo
 uos om[ni]um et
 quae om[ni]a habent
 ne obsonclam. Sic
 beatus iob loquitur
 uerbis suis ut alic[ui]
 sign[ificat] & ben[edict]o. Nam
 sc[ilicet] dicit docens in
 quantum cognosce
 re spectat in ueri
 tate obsonclit. Quae
 enim in manus et uoca
 tur filius: om[ni]a
 quae ipse p[ro]p[ri]a fac
 ient. P[ro]m[er]u
 et docere se p[ro]hibet
 eos quos in p[ro]p[ri]a
 sapientiae remane
 re factus uidet.
 Nisi ipse dicat.
 Quae aliquid n[on]
 ueritate sentio

hoc sc[ilicet] ueritatem uer
 tatem loquente con
 p[ro]hendo. Nos uerit
 co reate non sc[ilicet] p[ro]
 quae haec et in dem
 uam sapientiam n[on]
 et manur: secl[u]obis
 meip[s]is dicit.
 Nam h[ab]et sc[ilicet] sc[ilicet]
 si quid uiri aliquid
 do sentiant: id pro
 prius uirib[us] tribuunt.
 Et t[ame]n magis sc[ilicet]
 priuant aeterna sa
 pientia: quam co
 illam quae si h[ab]et
 ingenio habere p[ro]
 ueritatem uolunt.
 Quib[us] aliquid dicit
 aduclerit suu[um] ut
 reate quid[am] aliquid
 sentiant: sc[ilicet] sc[ilicet]
 scientiae obligatio
 unde te subditur.